

Právě čtete

číslo 6.

VĚTRNÍK

Ročník XLIII.

Středa 17. října 2012

Dnes

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:00	přípravný výbor	klubovna
11:00	loučení Štítina	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Terezín	MÚ
14:30	vítání Terezín	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Terezín	před divadlem
16:00	Libra špiritusu možná Spiritus libri	velký sál
16:00	(aneb Vše je otázka priorit)	
16:30	Heřmanův Městec	
20:00	Mátový nebo citron?	velký sál
20:30		
21:00	Velká Bystřice	
21:30	seminář KDP	půdička
21:30	zasedání poroty	klubovna
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

DS ŠAMU Štítina
Robin Hawdon:
Dokonalá svatba

Titul Dokonalá svatba je ironický. Ve skutečnosti jde o průšvih se svatbou. Jedna z nejlépe napsaných situačních komedií současnosti se odehrává dvě hodiny před svatebním obřadem Rachel a Billa. Všechno je nachystáno, naplánováno a domluveno, ale vyskytne se malý zádrhel. Ženich se po bujarém loučení se svobodou ocitne v choulostivé situaci s neznámou dívkou. Hraje se o tom, jak zabránit skandálu, zachovat dekorum a zachránit stávající vztahy. Vše v této komedii záměn, lži a nedorozumění se zahušťuje do nezbytně očekávané katastrofy, která

se ale paradoxně ukáže jako šťastné a svobodně zvolené řešení. Jde o nejúspěšnější komedii současné-

ho britského dramatika Robina Hawdona. Napsal ji v roce 1994 a od té doby byla uvedena ve třiceti ze-

mích včetně České republiky.

Hawdon poznal divadlo ze všech úhlů pohledu - jako herec, režisér i ředitel. Znalost divadla a samozřejmě literární zkušenosti mu umožnily

napsat komedii s dokonale prokomponovanými situacemi,

plasticky tvarovanými postavami a originálním slovním vtípem.

Soubor ŠAMU ze Štítiny plně využil nabídku skvělého textu. Zvolil překlad Jana Šotkovského v úpravě Stano Slovák, který oproti všeobecně smířlivému happyendu akcentuje odvahu ke změně životní cesty. Režisér Václav Benda postavil dynamickou a přitom propracovanou inscenaci. Humor, který ve svém textu nabídl Robin Hawdon, ještě obohatil řadou nápadů vycházejících ovšem důsledně z charakteru situací napsaných autorem. Inscenaci dominují herecké výkony Ondřeje Bendy v roli ženicha Billa a Lukáše Vlčka jako svědka Toma. Oba důsledně drží charakter svých postav a přitom je hrají v roztomilé komediální nadsázce. Zviditelňují kontrasty situací, napětí a úlevy a brilantně ovládají ostrý střih ve změně nálad. V syté komediální nadsázce je ztvárněna matka Dafné Jarmily Baranové a ředitel hotelu Dupont Tomáše Konečného. Petra Otlíková jako Rachel a Vladimíra Hagenová v roli Judy nám přinášejí pregnantně realisticky propracované postavy, kterým ale - i díky au-

torovi – poněkud chybí komediantská hravost. Julie v podání Lenky Ferenz plně uplatňuje svůj mladický půvab, ale měla by pregnantěji formulovat postavu (spolu s režisérem) a dát si v některých místech pozor na artikulaci. Trochu lituji, že režisér nevyužil ve zvuku řádění nevěstina otce. Výtvarná složka plně slouží inscenaci, úroveň hudebních vstupů je nevyrovnaná.

Máša Caltová

Jak to vidí seminaristé?

Bulvární komedii v této podobě plně akceptujeme. Soubor i režisér si vědí rady s komedií, v níž dokážou uplatnit rozehrání i pointování situace. A dokáží využít i slovního humoru. Druhá půle představení by dopadla ještě lépe při zestručnění nadbytečného vysvětlování známých faktů.

Venda Benda ze Štítiny

Tak s jakou jste letos přijeli do Vysokého?

S dobrou, očekáváme jen to nejlepší. Myslím, že nálada v souboru je velmi dobrá, taková zdravá nervozita. Teda teď před odpoledním představením jsou ještě míň nervózní, než budou večer, počítám. Teď jsou klidné všechny ty ženské.

No mít hru, která začíná v posteli, tak to je krásný, že jo.... Máš tedy odvážný soubor – nebyly žádné problémy, když jste hru zkoušeli?

Byly. Měly jsme problémy s tím, že se nám odhalovali oba aktéři až moc. Tím pádem jsme tu postelovou scénu - aby bylo vidět, že jsou nazí, ale přitom nebylo vidět vůbec nic - zkoušeli asi dvě hodiny. A to jsme měli nápovědy z každé strany, členky a členové souboru se dívali ze všech úhlů a říkali – ach, tam něco vykouklo, znovu.... Pak tam máme další scénu, kdy

vlastně jedné z hereček je sáhnuto na ňadro, a to se také trénovalo dlouho...

Tyto věci mají být jako takové cukrování, nesmí být přehnané. Dohodli jsme se s Dušanem Zakopalem, že jste v těchto choulostivých scénách velmi zdrženliví a decentní, a to i včetně škrťů mnoha slov.

Já říkám, že když „kurva“ spadne z jeviště - ona z něj spadnout může - ale

jenom jednou, v pravé chvíli a ne opakovaně. Má to být řečeno jen jednou a přesně v té správné chvíli. My jsme z Ostravska, když spadne člověku kus železa na nohu, těžko pak řekne „ježkovy voči“. Zakleje.

-PeHe-

Jedna parta na jevišti, druhá v hledišti

S divadlem Ty-já-tr, prostě zma-
teně se všemi jeho členy, o obcen-
stvu, improvizacích a atmosféře.

*Hráli jste dnes dvě představení a
každé bylo jinak dlouhé. Proč?*

Délka hodně závisí na improvizá-
cích s dětmi, na jejich reakcích, i
na improvizacích mezi herci. Ně-
které jsou rychlejší a svižnější, ně-

val, že podle reakcí
přidáte nebo uberete
- prostě zlobí, neza-
slouží si, nic nebude.

Nene, takhle to roz-
hodně nebereme. Zá-
leží i na atmosféře
v zákulisí.

A jaké byly dnešní děti?

(Mluví jeden přes druhého)

Byly hodně maličké, ale ještě to
šlo. A od začátku komunikovaly a

které trvají strašně dlouho. A ně-
kdy nám taky jedna z pohádek vy-
padne. Nebo naopak nějaká bonu-
sová přibude.

A já si právě představo-

ohromně to představení nakoply.

A byly ohromně ukázněné. Hez-
ky s námi šly a poslouchaly, co se
řeklo, to bylo. Když jsme

řekli ticho, byly zticha, když jsme řekli - pojďme něco vymýšlet, tak vymýšlely. Prostě dobrý.

Na druhém představení jste měli děti ze Základní a mateřské speciální školy v Jilemnici – lišilo se nějak tohle obecnstvo? Jakými byly partnery v sále?

My to tolik nevnímáme. Děti se spojí včetně dospělých - matek nebo učitelek a vytvoří jeden dav, který s námi hraje. My si občas samozřejmě někoho vybereme, ale vůbec nestíháme sledovat jednotlivce. Bereme je jako partu lidí v hledišti, stejně jako jsme my parta na jevišti. A spolupracujeme na představení.

Já jsem v publiku – říká režisér představení Luděk Horký - tak to

můžu posoudit jinak. Velký rozdíl mezi oběma představeními byl v tom, že při prvním byl úplně plný sál dětí přibližně stejně starých, takže fungovaly jako homogenní skupina. Opravdu jako druhá parta. Při tom druhém představení tam bylo jen málo dětí v prvních řadách, střed byl prázdný úplně a vzadu poměrně velké množství dospělých. Ti ale také utvořili skvělou partu, která s tím představením šla, ale vnímala ho zase trochu jinak. Takže se dají reakce dětí na druhém představení těžko hodnotit, protože byly zkreslené těmi dospělými. A tím volným místem nikoho.

-PeHe-

Dnes o představení ani moc ne...

Na úterním semináři bylo poprvé za celou dobu přehlídky chvílemi pěkně smutno. Malý sál praskal ve

tví, kteří nakupují v Nadměrných velikostech.

Velká část přítomných pospíchala na ranní pohádkové představení (noční se konalo už před seminářem), takže se dalo čekat, že povídání na malém sále proběhne telegraficky. Nestalo se tak. O Komu-

švech. Mluvílo se o Komunistu. Ano, s velkým K. Ale také o komunismu, a proto ten smutek. Dokonce o náhradním zvonku tajemníka poroty nepadlo ani slovo, přestože opět provokativně zvonil jeden z mobilů! Ještě že nám alespoň Jára Vondruška na úvod četl o hereckých začátcích Milana Neděly. Toho si pamatuju hlavně z úsměvných pořadů... a také dal naději těm adeptům herec-

nismu se mluvilo dlouho a o komunismu se dá mluvit hodiny. A čím dál víc se mi zdá, že by se mělo častěji. Strašně zapomínáme. A naše děti nemůžou pochopit, že se stále „pozitivně dojíám“ například při přejezdu státních hranic, prakticky jedno kterým směrem. Nemůžu se – a nechci – toho dojetí zbavit. Přitom se nedá říct, že by se dnešní mládež o dobu

mínce nevin-
ně) poplácá-
vají po rame-
nou se slovy
„vždyť dělá-
me divadlo
ve volném
čase“, jako by
to nebyl zá-
kladní před-
poklad ama-
térského,
chcete-li
ochotnického
divadla, ale

před rokem 1989 nezajímala, do-
kladem toho je i parta ze semináře
KDP mladým, která představení
souboru z Brněnce slupla i
s navijákem. Tak moc je téma oslo-
vilo a přivedlo k dalšímu přemýšle-
ní, zkoumání, otázkám. Odpustili i
případné prohřešky autora předlo-
hy, režiséra či herců. To si sice
nejsem jistá, jestli je úplně dobře
(kvalita divadla se přece nedá měřit
pouze poutavostí předlohy, oním
CO, ale nezbytně také zpracová-
ním, inscenačním uchopením, čili
JAK, jak víme). Ale jisté je, že prá-
vě ono sdělení bylo tím nejzásad-
nějším kladem inscenace DS E.
Vojana Brněnec.

A i když jsem si v souvislosti
s opomenutím problémů, které
představení mělo, vzpomněla, jak
se nezřídka nejmenovaní ochotníci
(Brněnec je v téhle vzpo-

měřítka kvality, tak i přesto jsem
Brněneckým taky vděčná, že právě
tohle téma přinesli a jsem ochotná
odpustit i mnohé nedostatky, které
vězí často už v textu.

Díky, že jste mě poňoukli ke
vzpomínání hlavně na to, jaké to
bylo, když komunismu odzvonilo.
Třeba jak jsem i díky DS Krakonoš
poprvé v prosinci 1989 vyjela na
Západ. Jak jsem po předvánoční
zářící Vídni chodila s pusou doko-
rán a silonky se švem, co mi tam
táta koupil, jsem vezla domů jak
poklad a měla je ještě za dva roky
na maturitním plese! Takový po-
klad to byl! Uf, zrovna mi tečou
slzy, jak je mi líto všech, co se ne-
dožili časů, kdy můžeme o komu-
nismu mluvit nahlas a hodiny. Měli
bychom, dokud to někoho zajímá.
Než tu zase začne být chvílemi
pěkně smutno.

Blankytné nebe nad hlavou

*Děkujeme velice,
děkujeme technice.*

*To je omyl, to je chyba,
oběkujeme jenom dvěma.*

*Česťa s Vaškem vytvořili
na půdičce nebe,
nemůžem si stěžovati,
že nás stále zebe.*

*Odložíme podvlikačky,
rukavice, kulicha,
oblékne sexy trika,
ať se každý pokochá.*

*Vaši píli oceníme
a do konce vydržíme.*

*Ještě jednou děkujem,
Výpovědi stahujem.*

*Všechny zdraví půdička
Zdenička a Martička*

*p.s.: Česťo, Vašku, honem sem,
ted' to spolu zapijem.*

Zhodnocení semináře semilských gymnazistů

Tři dny strávené na KDP pro nás byly opravdu výjimečným a nevšedním zážitkem. V dílnách a na

seminářích vedených Milanem Schejbalem (charismatickým divadelníkem, řečníkem a především učitelem) jsme absolvovali rozbory děl, divadelní etudy a základy dramatické teorie.

Během našeho pobytu ve Vysočém jsme shlédli celkem tři představení a později dostali možnost je rozebírat na ranních diskuzích v malém sále. Bavily nás dlouhé rozhovory s Milanem a konfrontace našich názorů s porotou a půdičkáři.

Závěrem bychom chtěli poděkovat panu Schejbalovi za výbornou atmosféru a přátelský přístup. Velký dík patří také Honzovi Hejralovi, který se o nás po celé tři dny staral jako o vlastní.

KDP mladým

Trilogie úspěšně skončila

Včerejší závěrečná část se nemohla rozjet. Nikdo neměl chuť na poslance zařvat. Teprve když se sešel větší dav naštvaných lidí, tak

se morálka národa ukázala v plné síle. To, co někteří řvali na poslance zezadu, se nedá ani vyslovit. A nejzajímavější na tom bylo, že se to vešlo jen do dvou slov. Pokud by někdo měl zájem slyšet nejhorší slova, nechť se obrátí na herce-poslance Stanislava Mareše.

Vaše půlky

Krámek před Hospůdkou u STDK

nabízí

něco malého ke kávě
něco slaného k vínu - oříšky,
mandle, chipsy
originální bižuterii
pleťové masky, masážní gely
glycerinová mýdla
parfémové vody

Těšíme se na vaši návštěvu

Lepší než esemeska!

(vzkaz)

Víš,

*já bych chtěl mít
veliké růžové pero z plameňáka!
Takové krásné růžové pero.
A na obloze bych si našel
velkej, černej mrak plnej vody.
Mrakovej hadr.
A vyčistil bych
tím mrakovým hadrem
celou oblohu
do jasně modrý barvy,
až by ti všichni říkali –
no, takový nebe ani nepamatujem.
A pak bych
na jasně modrou oblohu
tím růžovým perem z plameňáka
napsal,
že tě miluju!*

Jiří Hlávka

(totéž pero, jiný šuplík)

Pryč s korupcí hostesů

„Vznáším protest – tady, tady – chci podat protest,“

hlásil se s vervou Jarda Vondruška na včerejším loučení se souborem z Brněnce, který přijel do Vysokého se hrou Komunismus. V duchu hry se snažil Vlastík Ondráček nasadit na soutěžní soubory „štěnici“, aby se divadelníci dozvěděli o souboru co nejvíc informací, hlavně co nejvíc indiskrétních informací. A roli „štěnic“ by podle Vlastíka měly plnit hostesky, popřípadě hostesové. „Zklam vás,“ prohlásila hosteska Kristýnka. „Já na ně neprásknu vůbec nic. Ráda jsem svůj soubor

vymrštila ke stropu ruka páně Vondruškova dožadující se protestu. „Rád bych, aby byly nasazené ště-

nice na hostesky, protože ony schválně zamlčují důležité informace. Proto je třeba je sledovat a podávat o nich hlášení.“

„Myslíš, Jardo, že i mezi zdejšími hosteskami pučí korupce?“ pozdvihl obočí Vlastík Ondráček.

„Ano, jsem o tom přesvědčený,“ kýval horlivě hlavou tajemník odborné poroty. Tím proti sobě pozvedl lavinu nesouhlasného mručení od souboru, jenž podle svých slov vůbec netuší, co to korupce, úplatky, všimné atd. je.

No, možná je to pravda, možná nemají o podplácení ani šajn, ale trochu mi vrtá hlavou, proč ta Kristýnka dostala od souboru takový pugét..... že by z vděčnosti za mlčení o bouřlivé noci v hasičovně?

poznala a budu se na ně těšit zase příště. Ale neřeknu nic.“

A právě po této větě se

V hlavní roli STDK

Určitě jste postřehli, jak se letos jmenuje divadelní hospůdka. Stálým návštěvníkům jistě není neznámý obsah zkratky STDK. Pokud snad přece jen není zcela jasno, stačí se podívat na jeviště loutkové

nulosti a přinášíme vzpomínky na počátky spolku, u jehož zrodu stál Mírek Morávek a Honza Vaverka st. S druhým jmenovaným, jako s dobrou duší tohoto divadla, se denně setkáváte, a to nejen jako

scény v hospůdce – velmi jasná nápověda každého nakopne, jaké je letošní téma. Ano, letos se divadelní přehlídkou nese téma Spolku techniků divadla Krakonoš. Proto jsme se ponořili trochu do mi-

s technikem, ale i jako se zdatným harmonikářem.

O STDK jasným jazykem hovoří i fotografie vystavené na půdičce. Zkuste jednou zvednout oči od talířů a plných sklenic a upřít je na zdi – mnohým, které fotky zachycují, ze-

šedly vlasy či trochu dozrály tváře, další kapku vyrostli. I to je minulost Krakonošova divadelního podzimu. I to patří k pohodě zdejší přehlídky. A bez precizní práce techniků by představení ztratila něco ze své kvality.

-jn-

Evička to najde

Včera byla na jídelničku obzvlášť vykoukaná čočkovka. Obsahovala totiž velmi zvláštní druh čočky způsobující bystrozrakost. Jak? Povím vám to.

Jistě znáte Martu z půdičkové

kuchyňky. Všimli jste si, jak elegantní má letos brýle? Marta v nich dobře vidí na televizi a na cestu. Když na ni, na tu cestu, vidět přestala, sáhla si na nos – a brýle tam nebyly! I jala se je Marta hledat. Po brýlích se však slehla zem.

Martino hledání nabylo na horečnatosti, prohledala všechny kouty půdičky, koukla do mikrovlnky, do dřezu, mezi umyté hrnce, nahlédla i za posedávajícího Krakonoše. Brýle nikde. Evička z dolní kuchyňky nabídla pomoc s hledáním, neboť svému muži najde bezpečně vždy všechno. I hledaly obě. Prohlédly celou půdu, nahlédly do trouby, dřezu, skříní, talířů posléze i hrnců. Nikde nic, jen v jednom se zvláštně leskla hladina polévky. Evička se nad ni naklonila, vzala do ruky lžici, polévku promíchala a vylovila – no, co myslíte, že to bylo....

-jn-

Se soubory odjíždí Krakonoš z Jilemnice

Zcela originální dárky získávají letos soubory při loučení od přípravného výboru přehlídky. Jsou jimi keramické kachle s motivem Krakonoše. Jejich autory jsou mentálně postižené děti z jilemnické základní a mateřské speciální školy.

-jn-

*O půlnoci zlámala předsedkyně přípravného
výboru Svatka Hejralová přehlídku*

Proč

(melodie – Život je jen náhoda)

*Proč, že se mi každou noc musí
jen zdát,
že budu hrát,
že pan režisér na mě volá -
začni – hola?*

*Proč, proč mám ty hlavičky tam
v šeru rád,
pro ně chci hrát,
ať prince nebo čerta – hola,
proč neodolám?*

*Proč mě to láká,
na zkoušku běžím hned,
proč letím skákat
na prkna, co značí svět?*

*Divadlo je nádhera,
opona když večer se otvírá,
když vystoupíš za šera
a světlo se do tebe opírá,
jeviště se promění,
umíš létat a nebo zkameníš.
Nikdo kolem netuší,
jak srdíčko ti buší.*

*Vévodkyně jsi všech
vojsk valdštejských,
Jana z Arku či Mastičkář,
když z hlediště uslyšíš
vzdech či smích,
do očíček vstoupí ti zář.*

*Divadlo je nádhera,
čert vem trému, však ta se vytratí
i těžká chvíle leckterá
nakonec se vyplatí.*

Jiří Hlávka

**Noční diskuze půdičkářů
s Rudou Felzmannem**

Jak to bylo s ukradeným a zachráněným prasetem

2. díl - Zachránění (doporučeno jen pro 12 a víceleté)

Společenské večery v hasičovně

Zvolená trasa úprku: pod vilu, kolem lípy, k Večerníkovu baráku, spodní cestou a do kopce k divadlu. Nosiči zůstali ti stávající a Mirek uháněl napřed, aby odemknul divadlo. Jak tak Jana s Honzou hakovali náklad po cestě vzhůru kolem farský stodoly, strachu a napětí zbavený, ukrutně se tomu chlámali. Jana napřed, Honza v zadu. Najednou - halt, stát. „Co je,“ poudá Honza. „Já nemůžu, já sem se pochcala,“ poudá Jana.* No, nebylo divu. Dyž to přestalo, tak do divadla už bylo jen coby kamenem dohodil. Mirek zase „Kde ste, vy blbci, barák už je vodemčenej.“

Ale celou situaci hned pochopil. S prasetem všichni doputovali do dílny. Z verštatů se v tu chvíli stal operační stůl a tam teprve po světle začali studovat stav toho pečeného maroda. Uši a rypák byly zacpaný pískem, v hubě chyběl citrón a snítka petržele. Jen přimhouřený prasečí očička jako by se spokojeně usmívala a chtěla by říct „už je to v rychtyku, nechte mě odpočívat v pokoji“. Ale to nešlo.

Kam ho dát? Chut' byla ukrutná, ale až se to provalí, jak to zdůvodnit?? Další a spásnej nápad. Podstrčí ho na loutkový jeviště. Tam zrovna zasedá pět dřevěnejch loupežníků. Na tý se to svede, tý to

vydržej. Až ráno přijdou Bystřičáci na seminář, budou radostěj bez sebe. A zase: jak řekli, tak udělali.

Jana byla od prsou až po rozkrok umaštěná jak ložiska u lokomotivy. Potřebovala taky údržbu. Letěla domů, měla to hned za divadlem. Kolem mámy, která se vzbudila, jen v rychlosti proběhla, pro jistotu žádama otočená oznámila, že v divadle je prase a chybí mu citrón. Do divadla pak přišla až k poledni.

Písek z tý pečeně šel dolu prami-zerně, Honza s Mirkem se v tom hnípali skoro až do rána. Když to bylo hotový, naaranžovali to mezi loupežníky. V tom za svítání kdosi bouří na dveře u baráku. Janina maminka s citrónem a petrželí v ruce, slzama lítosti v očích a: „... že prej tady náěkýmu praseti v držce chybí citrón. Tak ho nesu.“

No, a bylo to komplet. Pro samou srandu ani nepamatuju, jak ten pašík skončil.

*) – laskavým svolením kolegyně
Honza Vaverka st.

Dobrý den, vážená redakce,

plni dojmů z víkendu na KDP jsme po návratu museli sepsat malou zdravici zpět do Vysokého. Pokud se Vám hodí, či zbude trošku místa ve Větrníku, budeme rádi, když si ji v nějakém čísle přečteme :-)

A pokud náhodou pan Mičkal najde nějakou fotku, na které nám to sluší, budeme nadšené!

Dámská jízda není název dalšího divadelního kusu, ale naše malá tříčlenná skupinka, která vyrazila pobejt ze z Plzně :o)) do Vysokého.

Byli tady všichni - naši

v6/2012 strana 17 stáří známí, se kterými

jsme se vskutku bouřlivě přivítali na půdičce, naši vážení známí, se kterými jsme si srdečně potřásli rukama a konečně spousta nových známých, se kterými jsme živě diskutovali, tančili a dodržovali pitný režim během večerů v hasičovně.

Slovy se nedá vůbec popsat, jak moc šťastně se cítí člověk mezi „svými“. A když jsme si ještě při nedělním odjezdu symbolicky objeli kostel na náměstí, vůbec jsme netušili, jak brzy se zase do Vysokého vrátíme - ale o tom Vám povíme, až příště přijedeme, aby jste byli natěšení, co že to za vtipnou historku z té OSADY vypadne.

Na závěr Vás všechny ještě jednou moc, moc zdravíme a přejeme zlomte vaz!

*Renata, Eva a Petra,
divadelnice z Horní Břízy*

Ahoj lidi!!!

Tak jsem se nekolikrát pokousela poslat postovního holuba jmenem Email, ale pry bloudí kdesi nad Atlantikem, ci pod nim. Zkusim tedy Morse-

ovku :)

Stacilo by snad jen rict, ze v myslenkach prochazim nasim divadlem stale casteji - a i letos jsem dusi s vami a vsem tu vypravim a vysvetluji, ze je opravdu mozne delat divadlo dobrovolne a ochotne a prehlidku udrzet, at se deje cokoliv jiz pres 40 let. Oni to tady moc nechapou a ani se neodvazuji povidat o tech 200 letech spolku, protoze to se tady jeste prohaneli bizoni a ty datumy by na Kanadany byly moc. Ale ze divadlo mame radi, at jsme, kde jsme a ze nas obcas drzi pri zivote - to je proste pravda!! Proto mam kluky techniky pozdravovat od nasich techniku z Jubilee, kde zitra zaciname operu Othello, a vsechny divadla milovniky od divadelniku zdejsich, Shakespearovskych :) Neb divadlo je soucasti me DNA - zacala jsem tu lehce divadelne „zlobit“. Pozdravujte ode mne Krakonose, dejte si na me panacka bezpecneho!!!! alkoholu, zazpivejte si v rannich hodinach Gala-necku - a ja slibuju, ze se pokusim priste priplavat :)

Medvedi naruc a pusinku na cumacek -

stale Vase Danda Hejralova

Předpověď počasí na středu

Meteogram, next 48 hours

Tak nyní si mě nepřejte! Ono bude líp!! To se mně jen zdá !!! Evička mě dá?!? Posím, zachovejte nám přízeň i když venku nepůjde o život, prosím!!!!

Partneři XLIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Všeobecný úvod k výrobě ovocných destilátů

Pokračování z minulého čísla

Povaha uvedeného zpracování ovoce na líh vlastně již naznačovala, že výroba **ovocných destilátů** bude od prvopočátku především výrobou domácíkou. A skutečně tomu tak bylo a udrželo se až do naší doby, že **výrobu lihu** z přebytků ovoce provozují převážně sami **pěstitele ovoce** – rolníci a sadaři, a to buď jednotlivě aneb společně.

V našich zemích je nejvíce rozšířeno zpracování ovoce na líh na **moravském Slovácku**, kde je povahy **tradiční**.

Zpracují se zde převážně různé druhy švestek, – *slívy, karlátka, durancie* na **slivovici**, dále se zpracují *plody jalovce* na *borovičku*.

Výroba slivovice
se tu provádí od nepamětných dob a věnuje se jí velká péče, – jest chloubou *pěstitele–ovocnáře*, může-li se pochlubit nejlepším jemně aromatickým výrobkem.

*Pokračování
příště*

čtvrtek 18. října 2012		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	seminář Jevištín řeč	Větrov
13:00	příjezd Klapý	
13:30	loučení Heřmanův Městec	malý sál
13:30	loučení Velká Bystřice	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Klapý	městský úřad
15:00	vítání Klapý	před divadlem
16:00	Blbec k večeři	velký sál
16:30		
17:00	Terezín	
19:30	Blbec k večeři	velký sál
20:00		
20:30	Terezín	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:30	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XLIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis. Náklad 180 ks. Cena 6 Kč.